illis adulterinas uel græcas uel latinas accersere, ne scilicet cum illegitimis earundem nomen claturis adulterinæ etiam illis facultates ascribendæ nobis essent: quod cõtigisse nõnullis qui de re herbaria scripserunt, suprà cõmemorauimus. Quare ubi potuimus habere dictionem græcam per omnia germanicæ appellationi respondentẽ, hanc potius quàm falsam aliquam ex Dioscoride illis imposuimus. In alijs stirpibus quas Dioscorides cognouit unicè cauimus, ne omnes earundem nomenclaturas quæ initio capitum reperiuntur cõmemoraremus, quod sciremus propémodum omnes à sciolis quibusdam ex Apuleio, aut alio eius generis autore adiectas, & in contextum Dioscoridis temerè raptas esse: & quod perspectum habeamus, nihil æque herbarum cognitioni obfuisse, maioremq; iacturam attulisse, ac illam confusam appellationum coaceruationem. Præstat igitur paucis admodum, ijsq; ueris & legitimis uti, ne nominum confusio, rerum etiam nobis cõfusionem pariat. Porrò adiecimus etiam aliquot arborum historias & imagines, non quod nobis consilium fuerit singulas uelle describere, id enim infiniti laboris erat: sed cum Dioscorides alijq; rei herbariæ scriptores illis stirpium quarundam folia assimilent, atq; adeò sine earum deliniatione tota historia satis intelligi non possit, harum etiam aliquas ijs cõmentarijs inserere uoluimus, ad quas in cognoscenda stirpium historia studiosi respicerent. Quapropter quod fecimus, non errore, sed iudicio factum æqui iudices iudicabunt. In facultatibus cõmemorandis summa diligentia cauimus, ne alicui stirpiũ adulterinas ac illegitimas, quod plerisq; nõ sine maximo errato & uitæ humanæ dispendio fecerũt, assignaremus. Quare in historia stirpiũ quas ueteres cognouerunt, eas duntaxat quæ à Dioscoride, Galeno, Plinio, interdũ etiã quæ ab Aëtio, Paulo, & Simeone Sethi tradũtur retulimus. Idq; ea maximè de causa, ut omnes scirent eas facultates in quibus illi tres concordes sunt, esse eiusmodi, ut in ijs, tanquã maximè legitimis, spem certam ponere liceat. Nam si inter se dissentiunt, tum Galeni potius quàm Dioscoridis, & huius rursus magis quàm Plinij erit sequenda sententia. Cur autem Galeni sententia omnibus alijs sit præferenda, nulla alia est ratio, quàm quod is stirpium facultates partim certa quadam ratione & methodo, quam literis subinde mandauit, cognouerit, partim etiam experientia didicerit. In reliquis quidem stirpibus quæ ignotæ ueteribus fuerunt, Galeni secuti sumus exemplum: nam eas tantum facultates cõmemorauimus, quas multorum experientia comprobauit, quæq; longo usu receptæ sunt ab omnibus, & quæ ab earundem qualitatibus non abhorrebant. Quod uerò in ijs cõmentarijs græcarum literarum ordinem secuti sumus, id necessitate ipsa quasi nos cogente fecimus. Nam multò maluissemus, Dioscoridis exemplo, congeneres sibi herbas passim connectere, quàm eum quem instituimus sequi ordinem, nisi idipsum per picturas nobis non licuisset. Siquidem cum nullius stirpis historiam sine uiua eiusdem imagine ijs nostris cõmentarijs inserere constituissemus, stirpes uerò ipsas ac earundem genera non nisi diuersis temporibus, & nonnunquam aliquot annorum interuenientibus interuallis nanciscemur, hunc literarum græcarum sequi ordinem coacti sumus. Quanquam non uideam cur mihi tam exquisita opus sit excusatione, cum hunc etiam ordinem sequi Galenum, Plinium, & post eos Paulum, Aëtium, aliosq; complures nõ puduerit. Quod ad picturas ipsas attinet, quæ certe singulæ ad uiuarum stirpium lineamenta & effigies expressæ sunt, unicè curauimus ut essent absolutissimæ, atqueadeo ut quæuis stirps suis pingeretur radicibus, caulibus, foliis, floribus, seminibus ac fructibus, summam adhibuimus diligentiam. De industria uerò & data opera cauimus ne umbris, alijsq; minus necessarijs, quibus interdum artis gloriam affectant pictores, natiua herbarum forma obliteraretur: neq; passi sumus ut sic libidini suæ indulgerent artifices, ut minus subinde ueritati pictura responderet. Pictorum miram industriam præclarè imitatus est Vitus Rodolphus Specklin sculptor Argentoracensis longè optimus, qui uniuscuiusq; picturæ sculpendo

Cur multæ & cõfusæ apud Dioscoridem stirpiũ nomenclaturæ prætcritæ.

Arborũ quarundam historiæ & imagines cur adiectæ.

Quid in cõmemoratione facultatum stirpiũ considerandum.

Ordinis in ijs cõmentarijs ratio.

Picturæ & imagines quales.

Vitus Rodolphus Specklin sculptor.

pendo lineamenta tam affabrè expressit, ut cum pictore de gloria & tur. Sed etsi multis & impensis & sudoribus picturas parauerimus scimus qui easdem ueluti inutiles ac nullius momenti damnabunt, atqu ptissimæ sententiæ Galenum patrocinari clamabunt, ut qui ne descri luerit, tantum abest ut earundem picturas probauerit. Quanquam tem qui non quantũ illi insaniant intelligat, tamen eos hoc in loco roga dant nobis ubi locorum Galenus stirpium descriptiones & picturas sciam hoc illi ne per somnium quidem uenisse in mentem. Atqui resp num idipsum libro sexto de simpliciũ medicamentorũ facultatibus, cap sertè asserere. Verum nos uicissim illis respondemus: fateri nos quide pium formas ac species describere, non tamen quod eas ipsas damna dicaret, sed quod idipsum post tot tantosq; uiros, Dioscoridem præs etiam ibidem teste, absolutissimè præstitit, conari planè superuacan quid multis moror? quis quæso sanæ mentis picturam contemneret, q clarius exprimere, quàm uerbis ullis, etiam eloquentissimorũ, delinia natura sic comparatum est, ut pictura omnes capiamur: adeoq; altius tabulis aut charta oculis exposita sunt & depicta, quàm quæ nudis Hinc multas esse stirpes constat, quæ cum nullis uerbis ita describ tur, pictura tamen sic ob oculos ponuntur, ut primo statim aspectu dep de nõ immeritò bonis pictoribus suus semper apud omnes ætates hono Græcia hunc morem fuisse notũ est, ut ingenui et liberè educati pueri unà cum literis picturam docerentur, quòd illis constaret, hanc ipsam rum non solum naturam exprimeret, sed & memoriam conseruaret. primum gradum liberaliũ artium recepta est, semperq; honos ei fuit, rent, mox ut honesti, perpetuo interdicto, ne seruitia docerentur: ideoq; uierit opera celebrantur. Atqui de pictura, quam quidã satis certè imp hæc dixisse satis sit. Præterea cum in texenda stirpiũ historia uocab bus, & ab imperitorũ intelligentia sensuq; disiunctis nobis utendũ fu facturos duximus, si horum breuem quandam explicationẽ adijceremẽ parum peritos remorarentur. Porrò cum singulis ferè stirpibus qu inditas esse constet, græcam nimirum, latinam, barbaram, qua officin tur, & germanicam, quadruplicem etiam Indicem concinnauimus, ut q mine, cuiusq; stirpis historiam quærere nullo labore possit. De no mare possumus, nos neq; impensis neq; laboribus in ijs adornandis cõ ut multorum de nobis expectationi satis faceremus. Neq; enim grauat syluas creberrimè excurrere, altissima iuga montium cõscendere, mul quæ illis erratorum interdum emendatio peperit, deuorare: quod quiui mator per se statim deprehendet, ita ut non opus sit nostram operam p dicare. Quod si tamen quid nobis humanitus accidit, sat scimus ueni quiq; iudicabunt, quòd unius hominis non sit rem herbariam funditus ratam, ita in integrũ restituere, ut omni prorsus reprehensione uacet, rum omniũ difficultate, ac ueterũ de stirpibus cõmentariorũ inopia. In rum de stirpium natura scripta quæ earundẽ coniunctim notas tradunt, Dioscoridis extat: qui tamen nec omnes, ut suprà cõprehensum est, de git semper diligenter & accuratè deliniat. Nam in facie stirpium repr uarius esse apparet, nonnunquã etiam tam multas præterit notas, ut ni